ŞAKA

— Haberin var mı, şimdi Avrupanın plâjlarında harp oluyormuş!..
— Öyle ise sulh yakın demektir.. Çünkü bütün anlaşmalar plâjlarda başlar!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Kadın — Doğrusu bir ay kadar yazlığa çıkıp dinlenmeliyim..
Erkek — Yorgun değilsin ki karıcığım?.
Kadın — Evet amma, nasıl olsa eşyamı hazırlarken yorulacak değil miyim?..

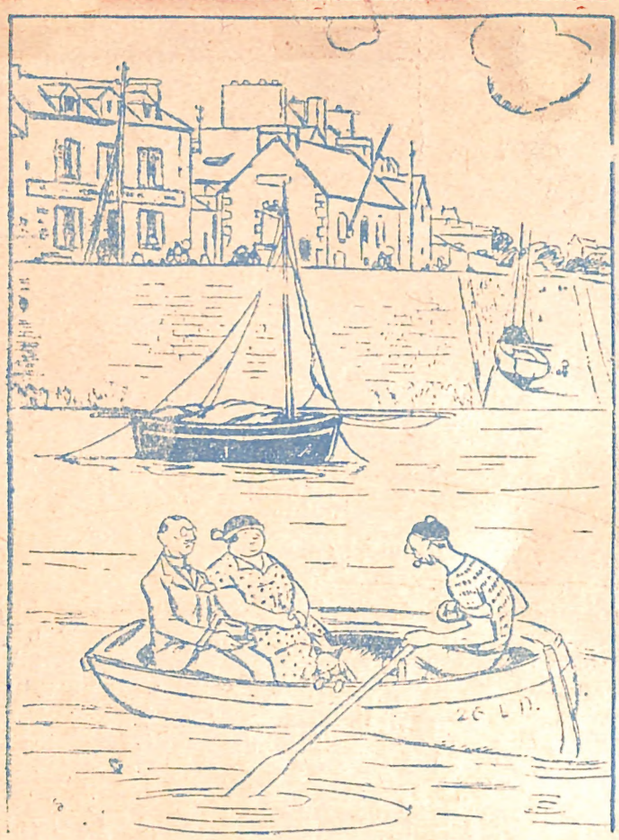

TEDBİRLİ KOCA

— Sakın fazla açılmayın, karım denizaltılardan pek korkar.

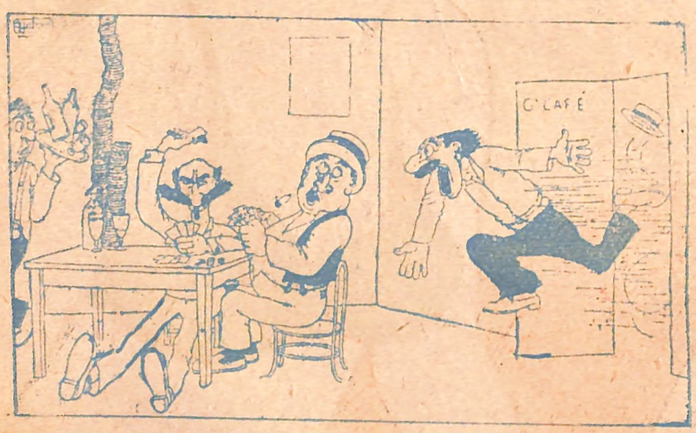

— Hey... Koş yahu.. Karın denize düştü..
— Aman kıpırdıyacak vaziyette değilim.. şu partiyi bitirevim de gelirim..

MEŞHUR İKİZ KARDEŞLER

— Ne diye biriniz sakal bıraktınız böyle?
— Ne yapalım, o kadar biribirimize benziyoruz ki, karılarımız da karıştırmağa başladı..

KESKİN ZEKÂ

— Demek şimdi bu plâjı işletiyorsun ha-..
— Ne biliyorsun?.
— Ceketinle banyo çadırları aynı renkte de ondan anladım!..

Sene: 4 Cilt: 8 No. 189

Şaka

Her hafta Perşembe günleri çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 364
Telgraf: İstanbul Şaka.

Perşembe — 15 Haziran 1944
Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKA DEĞİL CİDDİ!...

Sevgili okuyucularımız, Şaka'ya olan teveccüh ve muhabbetlerini alâkalarile belirtiyorlar. Şaka da onlara lâyık olan kalite üstünlüğünü her an muhafaza etmek ve hattâ arttırmak mecburiyetini duyuyor.

Harbin başındanberi hayatın ne nisbette pahalandığı malûmdur. En basit iptidaî maddenin bazan yüzde bir kaç yüz yükseldiğini hep biliyoruz. Hal böyle iken Şaka, tedariki çok güçleşen ve fiyatı tasavvur edilemiyecek kadar artan kâğıdının kalitesini şimdiye kadar düşürmedi. Şimden sonra da düşürmiyecek.. Hattâ bu sayıdan itibaren kapağımız dört renkle basılarak bu sahada da erişilmez üstünlüğü muhafaza edecek...

Kâğıt başta olarak her türlü malzemenin maliyetindeki yükselişe mukabil ve bütün neşir vasıtaları iki misli fiyat yükselttikten çok sonra, nihayet zarurî artışları karşılamak maksadile, Şaka da bu sayısından itibaren küçük bir farkla, on beş kuruşa satılacaktır. Gerçi eski fiyatla, çok daha kötü ve ucuz kâğıda basılarak çıkmak mümkün... Fakat biz bunu okuyucularımızın gösterdiği alâka karşısında kendimize yakıştıramıyoruz. Gerek münderecat, gerek malzeme kalitesinden fedakârlık etmektense fiyatımızı biraz arttırmış olmamızı, okuyucularımızın hoş karşılayacağına eminiz..

PLÂJ DEDİKODULARI

— Gazetelerin yazdığına göre artık denizaltı tehlikesi kalmamış!..
— Evet, artık deniz üstü tehlikesi başlıyor!..

— **İyi para yiyorsun galiba?..**
— **Ben yemiyorum birader, bizim paraları bakkallar, kasaplar, gazinocular, kunduracılar, terziler yiyor!..**

ŞAKALAŞMIYA DAİR!..

Gerçekten mizah güç şey. Kıldan ince, kılıçtan keskin. Her kabadayının kârı değil. Hele böyle bütün dünyanın surat astığı bir devirde şaka yapmağa kalkışmak maazallah dostu da, düşmanı da kendine güldürmek olur. Heyhat!.. Gel gör ki bizzat hâdiseler insanı çileden, dinden, imandan çıkarıyor. «Gel de söyleme!» diyor ve kaleme sarılıyorsunuz!..

★ Meselâ şu ikinci cephe hikâyesi! Tefrika romanlarına döndü. Nihayet açılabildi. İki taraf gırtlak gırtlağa savaşıyor. Siyahlar yas tutarken diğer taraf köprü başları tutmağı tercih etmiş. Bu yeni askerî tâbirler de bir tuhaf. Meselâ bu köprü başı tâbiri. Duydukça, hep eski Galata köprüsünün halini düşünüyorum. Müruriye resmi almak için nasıl da insanın boğazına sarılırlardı. O zamandan kalan bir kanaatle, tutulan köprü başlarının kolay bırakılmayacağını tahmin ediyorum. Hoş siyasetle bir alâkam yok. Fakat ne olur ne olmaz. Şimdiden tahminlere alışmalı, belki günün birinde gazetelere «Bugünkü harp durumu» diye siyasî - askerî makaleler yazmak icabeder

★ O tarafta kan gövdeyi götürürken bizim tarafta da Hastabakıcılık okulu mezunları senelik toplantılarını yaptılar. Hasta olduğum için o içtimada bulunamadım. Bulunabilseydim ne iyi olurdu. Zira, hastabakıcı bayanların içtimaında bulunabilecek bir hastanın derhal ve mintarafillâh şifayap olacağına, her türlü ilelü emrazdan salim bir hale geleceğine imanım var.

★ Asıl kızmak lâzım gelen bis şey vassa o da belediye cezalarıdır. İkide birde belediyenin işleyiş tarzı hakkında çala kalem tenkidler yürütülür. Vur abalıya kabilinden âdeta... Halbuki bakın, belediye zabıtası son ay içinde 9949 kişiye ceza vermiş. Rica ederim, İstanbulda zaten sokağa çıkan insan bu kadardır. Mademki bunların hepsi belediyenin nizamlarına aykırı hareket ediyor, o halde belediyeye ne lüzum var? Lâğvedelim, herkes dilediği gibi hareket etsin!..

★ Balık sanayiimizin inkişafı için bir enstitü kurulması düşünülüyor. Çok yerinde. Ancak mütehassıs?... Malûm ya reklâm asrındayız. Amerikalılar düşman askerini bile medhediyorlar: kendi lehlerine kazanmak için. Ya bizim balıkları kim övecek?

Memleketimizde türlü türlü balık yetişir: Bazı mıntakalarda Nisan balığı, bazı yerlerde kılıç, kaya balıkları; bazı yerlerde kalkan, bazı yerlerde, bilhassa sayfiye yerlerinde destere, elektrik, bazı müesseselerde torpil çok bulunur. Bu hususta himmeti geçenlerden biri de Bay Ercüment Ekrem'dir: Bize bir Torpil Necmi kazandırdığını unutmayalım.

Bütün nev'i şahsına münhasır balıklarımızı hep klâsik ifade ile: Derya kuzuları!.. diye medhedemeyiz ya... Bana kalırsa Amerikadan bir reklâm mütehassısı getirtmeliyiz. Onların pireyi deve yapmaktaki maharetleri malûm. Zaten deve olan balıklarımız o zaman kim bilir ne hale girer.

Şakacı

BUGÜNKÜ HAYATIMIZDAN

SARIŞIN SEVGİLİ!..

— Hayrola, nereye böyle Necmi?..

Necmi'yi kolundan yakaladım. Gözleri dalgın bakıyordu. Benim tarafımdan yolundan alakonduğuna pek sıkılmıştı. Bunu belli etmekten de çekinmiyordu amma, pişkinliğe vurdum:

— Necmi, dedim, doğru söyle, nereye gidiyorsun?

Etrafına korka korka bakındı. Acele ettiği belliydi.

— Canım, dedi, bırak Allah aşkına... Bir yere sözlüyüm.

— Tahmin etmiştim zaten. Yine âşıksın galiba ha?.. Hadi randevuna geç kalma...

Necmi gülümsedi. Ne hazin, ne melekâne, ne içe dokunan bir tebessüm.

— İstersen sen de gel!..

Diyor. Zavallı Necmi, aziz arkadaşını kendi saadetine şahit tutmak dostluğunu da gösterecek.

— Yok. yok. Bu seni alâkadar eden bir mesele. Bana ne?.

— Gel vallahi canım.. Memnun kalırsın!..

Memnun mu kalırım? Acayip...

Necmi koluma girdi. Karaköye doğru yürümeğe başladık.

— Nereye gidiyoruz kuzum? Nerede buluşacaksın sevgilinle?

Gülüyor:

— Görürsün. Galatada...

Galata mı? Midemde hafif bir bulantı hissediyordum. Kim olsa gerek Galatada...

— Yeni mi?

— Eh... Tadına bakalı bir ay var...

Bizim Necmi amma da lâübali olmuş ha...

— Çok seviyor musun Necmi?

— Ne diyorsun birader, bayılıyorum.. öyle leziz ki âdetâ...

Zevk meselesi, ölçü meselesi...

Dar sokaklardan birine sapıyoruz.

— Yahu, nerelere geldik böyle... Pek sağlam ayakkabı değil galiba..

— Esmer mi, beyaz mı?

— Kar gibi beyaz... penbe penbe kızarıyor bazan, nar gibi... Fevkalâde dedim ya, göreceksin...

Kapı önüne iskemleler atılmış, kahve mi, gazino mu olduğu belirsiz bir yere giriyoruz.

— Burada mı?

— Evet.

Canım sıkılıyor. Zavallı Necmi. Sen nerelere düşmüşsün?.

Necmi bir kapıya üç kere vuruyor:

— Tak, tak, tak!..

Kapı açılıyor. Giriyoruz.

— Bu ne ihtiyat kuzum?

— Eh... Elbette, kaçamak olunca böyle olur...

Bahçemsi bir yere oturuyoruz. Korkunç suratlı, saç sakal birbirine karışmış, esrarkeş gibi bir adam yanımıza yaklaşıyor:

— Emriniz pasam...

— Sarı kız gelsin!..

Sarı kız!. Ne bayağı isim.

— Daha hazır değil pasam...

Galiba bu bir parola. Çünkü Necmi gülümsüyor yine.

— Peki bekliyoruz... Çabuk olsun söyle ustaya!..

Ne müstekreh şey. Kızı hazırlayıp müşterinin kucağına atmak.

— Bu kadar ihtiyata, tedbire, düşkünlüğe göre demek güzel...

— Ne diyorsun birader, bayılacaksın dedim ya...

Ben, bayılacağım ha... Bu pis yerde... İnsan ne adî mahlûk Yarabbi! Nihayet deminki herif elinde küçük bir tepsi ile görünüyor.

— Ay, öğle saatinde rakı da mı içeceğiz?

— Ne münasebet; diyor Necmi, ne rakısı!..

— Ya bu tepsi ne?..

— Yemek tepsisi...

— ?...

Tepsi masanın üstüne konuyor. Tabaklar diziliyor. Arkadan bir büyük tabak daha. Necmi eğiliyor, kulağıma:

— Ye de bak, diyor, İstanbulda en nefîs bakalva şimdi burada yapılıyor. Ben bir ay evvel keşfettim. Hele saklı kapalı olması tadını büsbütün arttırıyor!...

Necminin sevgilisini kemali âfiyetle yedik. Cidden leziz bir kadındı!!... Gevezo

BELEDİYE BU YAZ MEVSİMİNDE BOĞULMA VAKALARININ ÖNÜNE GEÇMEK İÇİN TEDBİRLER ALIYOR — Gazeteler

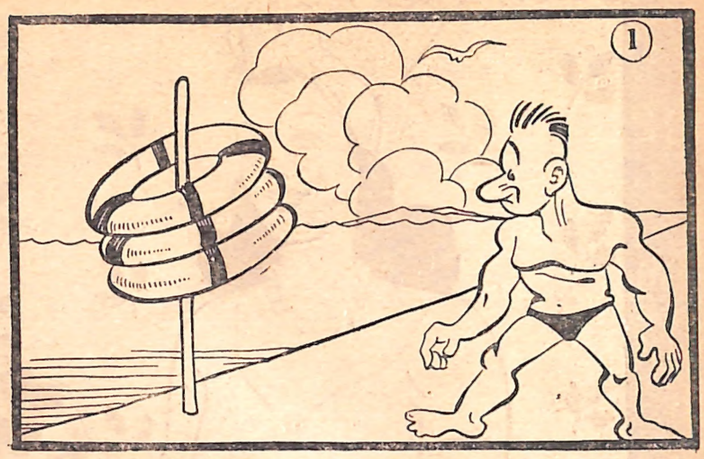

— ACABA, KUMSALIN KENARINA CANKURTARAN SİMİTLERİ Mİ KOYACAK?.

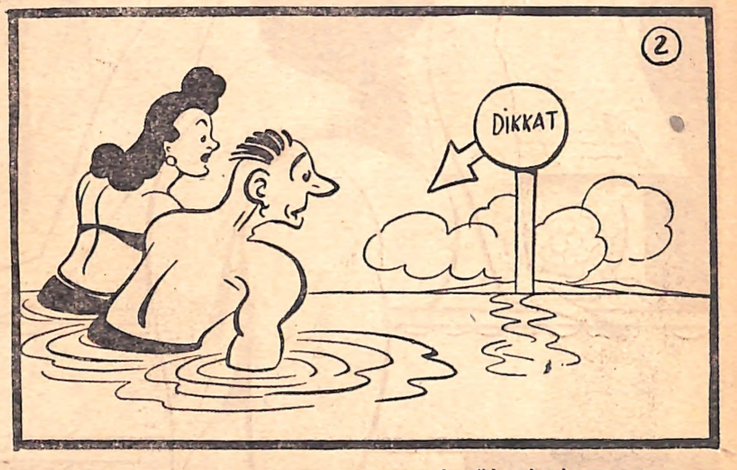

— DERİN YERLERE İŞARET DİREĞİ Mİ DİKECEK?..

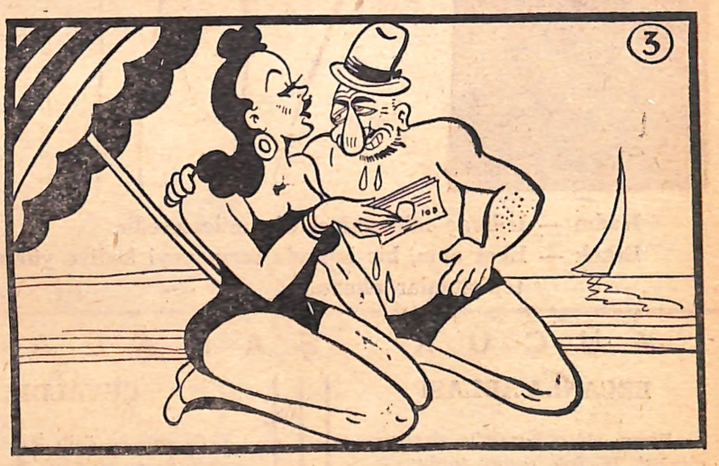

— YOKSA TEHLİKELİ MINTAKALAR YASAK MI OLACAK?..

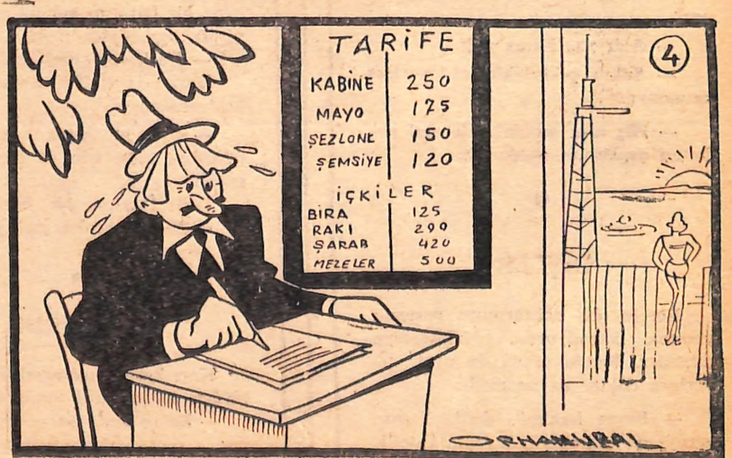

— HAYIR, HİÇ BİRİ DEĞİL... FİYAT LİSTELERİNİN YANINA BİR MEMUR OTURTACAK!..

Kadın — İzdivaç mükemmel bir müessesedir.
Erkek — Evet ama, bir haftada sermayeyi kediye yükletip top atanlar olmasa!..

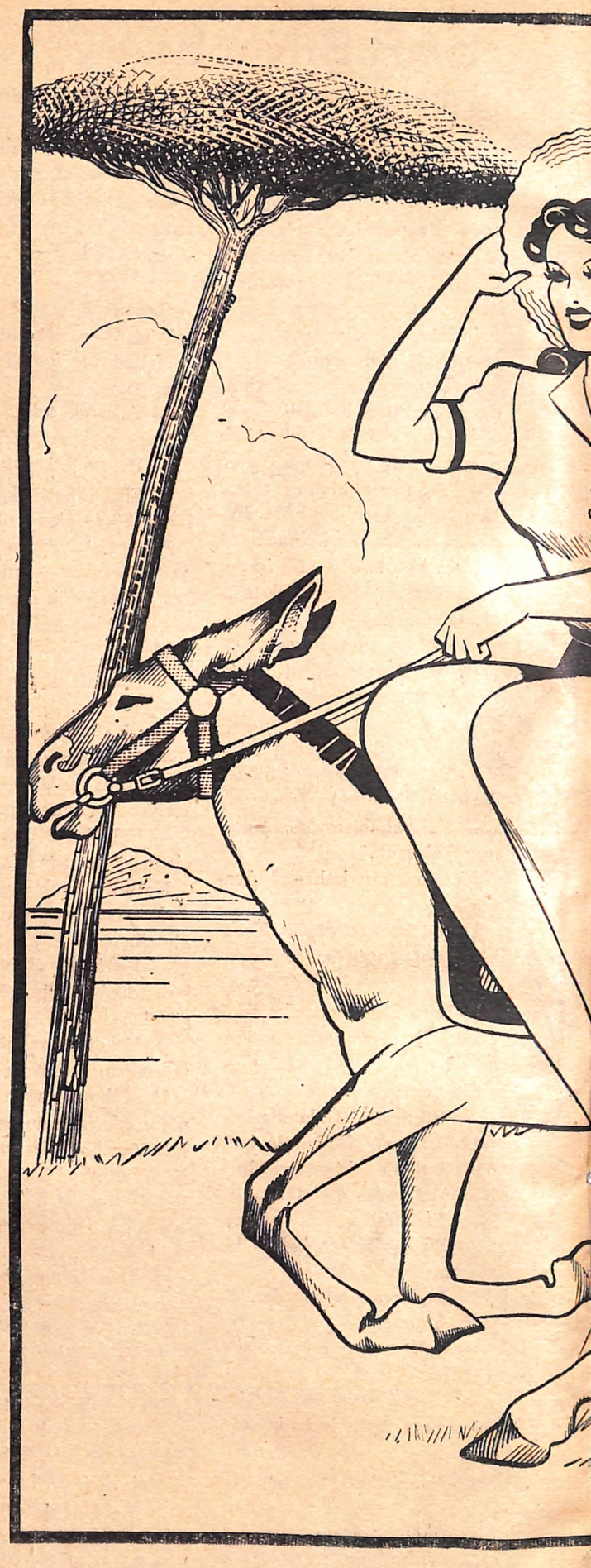

— Aman, ne tahammüllü eşek..
— Muhakkak o da üstündekinin

KÜÇÜK ŞAKALAR..

ERCANLA ABLASI

Ercan, ablası Nesrin'le sinemaya gitmişti. Dönüşte annesi sordu:

— Ercan.. Ablan sana yemiş aldı mı?

— Aldı ya.. Kiraz aldı..

— Sakın çekirdeklerini yerlere atmasaydın..

— Hiç atar mıyım?. Hepsini ablamın şapkasına doldurdum.

●

DİŞLER

Borçlu, diş doktorunun parasını vermek istemiyordu. Mahkemeye düştüler. Borçlu orada da ayak direyince doktor dayanamadı:

— Sayın hâkim!.. dedi. Yalnız parayı vermemekle kalsa iyi.. Üstelik benim kendi dişlerimle yüzüme karşı sırıtıyor da...

ÇUVALDIZ

Geçenlerde Çallı İbrahim bir ziyafete davet edilmişti. Sofraya oturmak zamanı gelince yanında bulunan genç bir bayanın koluna girdi ve lâf olsun diye söylendi:

— Ne kadar güzelsiniz bayan?

Bayan yaşlı kavalyesinden pek hoşlanmamıştı:

— Öyle mi? dedi. Yazık ki ayni lâkırdıyı sizin için de söyleyemiyeceğim.

Çallı İbrahim hiç bozmadı:

— Siz de benim gibi yapın! Yalan söyleyin!

●

KONSERDE

Karı koca yanyanaydılar. Kadın birden kocasının kolunu dürttü:

— Bak yahu!.. Şurada birisi uyuyor..

— Canım bunun için de beni ne diye uyandırıyorsun?

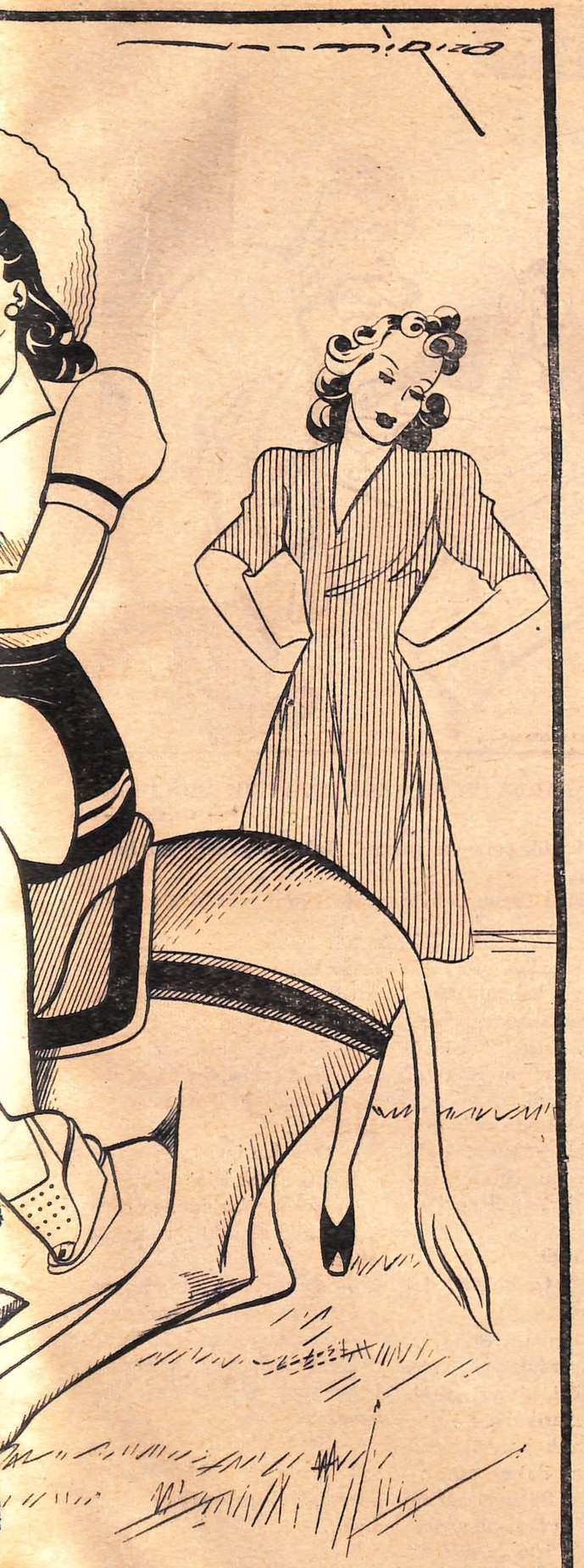

er cefaya katlanıyor..

adın olduğunu anlamıştır..

— Yeni elbiselerin çok güzel doğrusu.. üstündeki buğdaylara bakan senden ekmek çıkarmağa kalkacak..

YARI ŞAKA — YARI CİDDÎ..

● Hakiki dostlarımız, kendilerine çekinmeden her hakikati söyliyebildiklerimizdir.

● Çalışmıyan adam durgun suya benzer, çabuk bozulur.

● Yaşamak: bilmek, ümit etmek, sevmek, takdir etmektir. Bilerek, ümit ederek, severek, anlıyarak ve takdir ederek yaşayan; iyi ve çok yaşamış demektir.

● Sevimli ve akıllı insan, fikirlerimizi parlak bulandır.

● Eğer sizi sevmiyorlarsa. siz sevmeği bilmiyorsunuz demektir.

● Seyahat etmek ve iyi bir kitap okumak ayni şeydir. Yalnız görmeyi ve anlamayı bilmek lâzım. Yoksa ikisi de yorucu ve sıkıcı gelir.

● Bizi düşmanlarımızdan daha çok sevdiklerimiz üzer.

● Gençlikte sevmek için yaşarız. yaşlandıkça yaşamak için severiz.

● Zeki adam aptal adamdan nasıl korkarsa, güzel kadın da çirkinden öyle korkar.

● Sizi inandırmak için söylenen sözler ekseriya uydurmadır. Hakikat daima ağızdan kaçan kelimelerde saklıdır.

● Seven bir kadından hep şey beklenebilir, amma her şey...

● Kadının getireceği saadet ne kadar kıymetli ise, ondan gelebilecek felâket de o derece müthiştir.

● İnsan ne sevmek, ne de yemek için yaşar. Sadece ölmediği için yaşar.

● Zevke düşkünlük olduğu gibi, zevksizliğe düşkünlük de vardır. Her iki tip birer ruh hastasıdır.

● Kadın «Sevmiyorum» dedi mi üstüne düşmeyiniz. Biliniz ki bir başkasını çılgınca sevmeğe başlamıştır

● Sevilmek isteyen, uysal olmayı bilmelidir.

HAK KİMİN?..

Ben ya çok hüsnüniyet sahibiyim, yahut da... Söylemeğe dilim varmıyor. Lâkin zaten hüsnüniyetle safdilliği ayıran hudut, zor ayırd edilir bir çizgi değil midir?

Dün Ankara caddesinden aşağı iniyordum. Tam Sirkeci tramvay durağına giden köşeyi kıvrılacağım sırada Cavid ile karşılaştık.

— Merhaba, dedi, nereye böyle acele acele?..

— Acele ettiğim yok.. dedim. Tramvaya yetişeceğim de...

Ve lâf olsun diye sordum:

— Sen nereye?

— Mademki sordun, dur da anlatayım!.. dedi.

Sonra koluma girdi, beni Sirkeci garına doğru götürerek anlatmaya başladı:

— Evvelki gün, Rıfkının düğünü vardı.

— Hangi Rıfkının?

— Doksan sekiz Rıfkı canım.. Hani sarışın, şişman Rıfkı..

Tarif uzamasın diye:

— Ha, tanıdım, dedim, sonra?

— Sonra, kalabalık bir eğlenti.. İncesaz, cazbant... Hepsi mükemmel.. Gayet iyi eğlendik.

Yalancı bir gıpta ile söylendim:

— Oooh.. Maşallah!.. Beyimiz eğlentilerde artık demek ki...

— Kırk yılda bir düğün olacak da... Biz de iki kadeh çakıştırıp biraz keyif çatacağız! dedi.

Anlatıyordu:

— Sonra efendim, orada bizi bir Süheylâ hanımla tanıştırdılar.. artık arka arkaya valsler mi istersin? Fokstrotlar mı, tangolar mı istersin? Pek güzel eğlendik...

Cavid'in gözü bu sırada gardan çıkan bir güzele takıldı. Bayanın boyunu, bosunu, endamını bakışlarile ölçüp biçtikten sonra:

— Nefis!.. dedi.

— Bu mu?.. Geçen mi? dedim..

— Hayır canım.. Süheylâdan bahsediyorduk ya.. Nefis bir şey... Zeki, alaycı, güzel, zarif, narin, harikulâde...

Cavit, hülyalı hülyalı etrafına bakınarak devam etti:

— Anlaşılan Süheylâ hanım da abdi âcizden hoşlanmış olacak ki, bugün için randevulaştık..

— Atlattı galiba?..

— Hayır canım!.. Lâfımı ağzıma tıkmasana... Saat dörtte buluşacağız. Halbuki şimdi saat?!..

Gözlerile garın saatine bakındı. Durmuştu. Benimkine baktım:

— Dörde çeyrek var!..

— Evet amma, dedi, ben maalesef kendisile buluşamıyacağım..

— O neden iyi?

Hayıflanarak içini çekti:

— Vak'ayı bizimkine anlatmışlar.. İki gün iki gece kavga ettik.

— Öyle amma randevuna gelmeyi de ihmal etmemişsin...

— Amma yaptın ha!.. Burada garda buluşacaktık. Halbuki ben tramvay durağında bekliyordum.

— Ne bekliyordun?

— Senin gibi bir arkadaş geçsin de bana yardım etsin diye...

Biran durdu, sonra:

— Bu iyiliği benden esirgemiyeceğini umarım, dedi. Şimdi sen, benim yerime onu bekleyiver.

— Artık buraya kadar geldikten sonra sen beklesen..

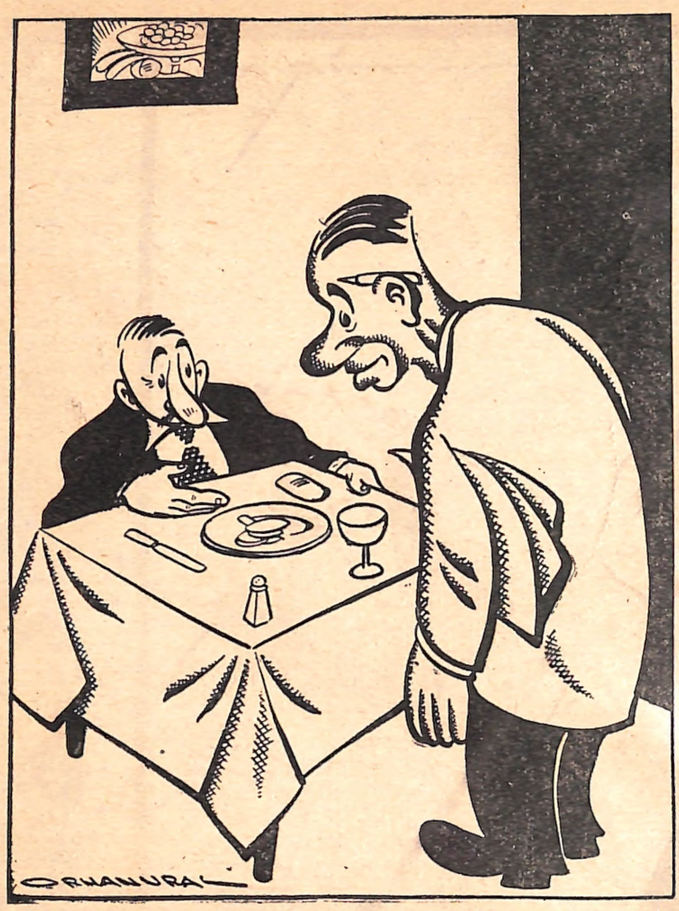

LOKANTALARDA UCUZ TARİFE TATBİK EDİLİYOR

— Gazeteler —

— Bu ne küçük porsiyon garson?. Tabakta yemeği zor buluyorum..

— Ne yapalım bayım, lokantamızda bütün yemekler tenzilâtlıdır.

— Bu yollu kumaşların metresi 48 liradır bayım..

— Eh öyle ise bize yol göründü desene...

— Olmaz ki, dedi. Bizimki muhakkak peşimdedir bugün.. Zaten yapacağın iş de mühim değil.. Yarın ayni saat için, ayni yerde benim namıma sözleşeceksin.

Kararsız, kalakalmıştım.

— Haydi, haydi.. dedi. Şu iyiliği benden esirgeme...

Sonra, birdenbire telâşlandı:

— Aman ben gidiyorum... Şu uzaktan gelen bayan bizimki galiba...

— Dur yahu!.. Nasıl tanıyacağız bu Süheylâ hanımı?

— Şöyle esmer, zarif. beyaz pardesülü... Ha!.. Başında kırmızı, güzel bir şapka da var..

Uçar gibi gitmişti. Çaresiz beklemeğe başladım.

Çok sürmedi. Garın karşısında duran bir tramvaydan, tarife uygun bir bayan indi. Hızlı adımlarla benden tarafa doğruldu. Saate baktı. Sonra gözlerile çevresinde arandı. İçimden: «Muhakkak bu olacak!..» dedim ve yanaştım:

— Süheylâ hanım zannederim!..

Şaşaladı:

— Evet...

— Bendenizi Cavid Bey gönderdi efendim.

— Çok iyi!.. Buyurun, işte kendisi de arkamdan geliyor..

Fena halde afallamıştım.

— Kim geliyor?. demişim.

— İşte, o beni rahatsız eden adam. Cavid Bey, merak etmeyin vaktim olursa kendim sizi ondan kurtarırım.. Olmazsa bizim İstanbul boks şampiyonunu gönderirim, demişti... Siz, osunuz değil mi?

— İstanbul boks şampiyonu mu?..

Bayan Süheylâ'nın «arkamdan geliyor!» diye gösterdiği zata baktım. Vay anam vay!.. Herifin her bir yumruğu karpuz kadar... Kendikendime düşünmeğe koyuldum: «Allah benim cezamı versin!.. Ne diye burnumu sokarım şu işlere!..» Uzun boylu düşünmeğe de vakit kalmamıştı. Adam yanıma gelmiş, şöyle yukarıdan aşağıya beni süzüyordu. Sonra:

— Hişşşt!.. Züppe! diye dürteledi. Sen bu kızı rahat bırakacak mısın? Yoksa bırakmıyacak mısın?

Süheylâ gözlerile beni teşvik ediyordu.

Artık ok yaydan çıkmıştı. Hindi gibi kabararak azamî tehditkâr bir tavır takındım:

— Bırakmazsam ne olurmuş ki? dedim. Başınıza belâ arayorsunuz siz galiba!.

Adam duralamadı değil. Bu kadar şiddetli bir cevap ummuyordu herhalde. Sonra birden iri kolu uzandı, şimşek hızile bir yumruk savurdu. Tam vaktinde çekilmiştim. Yumruğu beton duvara rastlayınca gayri ihtiyarî:

— Ooof!.. diye inledi.

Buna, herifi tutmak için uzattığım iki kolumun, tesadüfî iki yumruk gibi yüzüne inişini de bir ekleyin!...

Gözünün biri, anide morarmıştı. Fena halde sersemlemiş, ne yapacağını şaşırmıştı... Ters yüzüne döndü. Hızlı hızlı uzaklaştı.

Kendimi toparlar toparlamaz: «Ya, Cavid!.. diye düşündüm, sen bana bu oyunu oyna, sonra da kızı sana bırakayım...»

Zaten Süheylâ da sevinç içinde, takdir dolu gözlerle bana bakıyor, koluma girmeğe hazırlanıyordu.

Hak kuvvetlinindir! Hemen ikram edilen kola yapışmaya karar verdim. Lâkin ansızın ensemden bir ses:

— Teşekkür ederim, Cemil.. dedi. Çok teşekkür ederim kardeşim.. Seni işinden alakoydum değil mi? Haydi güle güle.. İşte tramvay da geldi, hemen yetiş!..

Nereden çıktıysa. Cavid, Süheylânın koluna girmiş, uzaklaşıyordu.

Bana da ters yüzüne dönmek nasip oldu. Düşündüm:

Hak kuvvetlinin değil, yüzsüzündür. **Cemil Cahit CEM**

MANZUM ROMAN

— 11 —

İlk güz, aşk mevsimidir.. yok ayrılık tasası;
Bu, Tanrının buyruğu, tabiatin yasası:
Çiçekler bile koşar, insanlar gibi, aşka;
Bir özlediği yoktur kendi eşinden başka.
Bu ayda kalbi çarpar hilkatte her varlığın:
Canlılar sürü sürü, cansızlar yığın yığın.
Tabiatın emrile ararlar eşlerini,
Onlara aşılarlar kendi ateşlerini.
Bu; karşı konulmayan, güçlü bir istek olur:
Önce, bir ulaşmayla, iki varlık tek olur;
Bu tek üçe ayrılır fakat geçince zaman.
Biri: aşkı tadanlar.. biri: onlardan doğan..
İşte böyle çoğalır nesiller yeryüzünde;
Yarın da bu olacak, çünkü böyleydi dün de..
Bu; en bilinmeyeni, en zorudur sırların,
Bu düğümü çözemez elleri asırların.
Biz, aslını sormadan, hilkate uyacağız,
Uymakla ruhumuzda sükûnet duyacağız.

★

Arza böyle yayılır işte aşk denen ateş;
Ayrılıktan yanarak kıpkızıl doğan güneş
Sabah, dünyayı öper alev dudaklarile.
Bu öpüşün zevkleri anlatsak gelmez dile:
Bir buseyle uyanır uykusundan yeryüzü,
«Beni kucakla!» diye, teşvik eder ilk güzü.
İlk güz bir âşık gibi, tabiati kucaklar;
Biribirini bulur görünmeyen dudaklar.
Bu duyguyla canlanır işte dağ, deniz. ova..
Aşk dediğim ateşle artık ısınır hava:
Kavuşma günlerinde duyulan bir ferahlık
Bütün eşyayı kaplar her yer olunca ılık.
İlk güz düğünü başlar yeşerince yamaçlar,
Gelinlik esvabını giyer bütün ağaçlar:
Eriklerle vişneler beyazlara bürünür,
Şeftali pembelerle, peri gibi görünür.
Toprak güzellerini esvaplarından tanı:
Nisanda her ağacın vardır başka fistanı.
Akasyalar ak sever, leylâk mora bayılır..
Hepsinin kıyafeti burada güç sayılır,
Bu gelinler düşkündür çünkü hep başka renge..
Küçük kuşlar koyulur bu düğünde âhenge:
«Şubert» e ve «Itrî» ye ders veren üstad bülbül
Sevişenlere sunar ses halinde bir gönül:
Bülbül sesi toplansa elle tutulur gibi,
Görünen varlık olsa, denilir: «âşık kalbi».
Üstad bülbül en fazla «Fuzûli» ye düşkündür,
O da ayni tasayla hayatına küskündür.
Onun gazellerini her mehtapta besteler:
Yürekleri, ok gibi, akseden sesler deler.
Dinlerken düşünürüz «Mecnun» un ölüşünü,
«Leylâ» ya kavuşmadan çöle gömülüşünü.

Tarihte hatırlarız, onun içli sesinden,
Nasıl uzağa düşmüş gençler sevgilisinden.
Şakrak kanaryalarm yoktur «Nedim» den farkı:
Divanından okurlar birer neş'eli şarkı.
Onların ötüşleri — Dikkat edilse eğer —
İçki âlemindeki kahkahalara benzer;
Bir âlem ki çok sürsün, sakın bitmesin erken..
Gözümüzde canlanır bu sesleri dinlerken:
Kendinden geçen bir genç ve şarap sunan bir kız..
«Nedim» in şiirinde de zaten buna rastlarız.
İki ses üstadının vardır çırakları da;
Bu konseri bırakmaz bütün kuşlar yarıda,
Hepsi hünerlerini gösterir birer birer:
Floryalar, sakalar küme sazına girer.
Şıkır şıkır zil çalar sular sanki akarken..
Hele çengi sanırız kelebeğe bakarken:
Renkli eteklerini savurup sağa, sola;
Çengi kelebek vermez göbek atmaya mola.
Eğlence günle biter; başka bir istek kalır:
Ay ışığı altında yapılan gerdek kalır.
Tabiatta her varlık —kuş, böcek, yaprak, çiçek—
Hepsi sevgilisini bir kenara çekerek
İçlerindeki aşkı anlatmaya koyulur,
Esen rüzgâr değildir: Buse sesi duyulur.
Mehtap sanki kandildir; odaların loşluğu
Fecre kadar sürdürür bu baygın sarhoşluğu.

★

İşte böyle baharda hülyalı bir geceydi,
Konağın bahçesine ayın busesi değdi:
Işığı tül tül serdi göğün sonsuz katları,
Bir gerdeğin başladı şiirli saatları.
Büyük, geniş havuzda; korunun dallarında;
Şimşirlerin altında; çimlerin kenarında
Kurbağalar. böcekler, kelebekler öpüştü;
Hepsi: «Mes'uduz!» diye, yerlere yorgun düştü.
O zaman bu bahçede iki gölge belirdi:
Bir kız, bir delikanlı kuytu çardağa girdi;
Nevin koluna düştü bitişikteki gencin:
— Ferit!.. Kalbim çarpıyor aylardır senin için!..
— Bugün sana düşkünüm dünden çok, yarından [az!...
Tabiat kanununa kimse karşı koyamaz:
Bu bahçede böcekler, kuşlar, çiçekler gibi
Aşk için susamıştı insanların da kalbi.
Ayni çağ, ayni sevgi.. Ferit'le Nevin eşti,
Göz göze bakışırken, dudakları birleşti:
Bir buse... Bu, hayatın en kutlu bir demidir;
Gençlik, sevgi çağıdır.. İlk güz, aşk mevsimidir..

— Daha var —

[Gelecek sayıda Nevin ile Ferit nasıl seviştiler.]

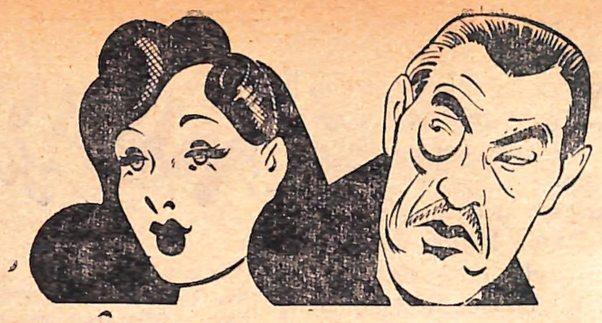

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 3 —

Düşünüyordu... Şimdiden dulluğa alışmak!.. Bir gecelik evlilik hayatından sonra dulluk!.. 18 yaşında, 18 saat bile sürmiyen bir evlilikten sonra belki bütün bir ömür boyunca sürecek olan dulluk!..

***

O günden sonra Rezzan için dünyanın en garip hayatı başladı. Genç kızlıktan, genç kadınlığa nihayet kısa bir köprüden gider gibi geçtiği o hâdiselerle dolu tek geceden sonra gittikçe gelişiyordu.

Kadınlık kendisine şaşılacak derecede yakışmıştı. Vapura girdiği zaman bütün başlar ona çevriliyordu.

Ve o, yaşının henüz pek genç olmasına rağmen, büyük bir hürmet ve hayranlık havası içinde, elmaslarının ışıltısı arasında ilerliyordu.

Yalnız bir şey pek sinirine dokunuyordu. Şu «çirkin adamtn karısı» sözü!..

Bu lâf, bir yılan gibi etrafında çöreklenmişti. Kaç kere onu kulağile işitmişti. Bazan iki kadın fısıltı halinde konuşurken, bazan bir erkeğin yanındaki arkadaşına bunu mırıldanırken!..

Çirkin adamın karısı!.. Ne garip bir şöhret!.. Sırf kocasının çirkinliğini, yatalak, inmeli olduğunu düşünerek peşine saldıran genç erkekler vardı!.. İşte bunlar Rezzan'ı çileden çıkarıyordu.

Hattâ kendisine, kocasının kim olduğunu bilmeden evvel, yine hayranlıkla bakan bazı erkekler vardı. Bunlar onun kimin karısı olduğunu öğrenince büsbütün ısrarla peşine düşüyorlardı.

Kocasının korkunç derecede çirkinliği ve yatalaklığı onlara kimbilir ne kadar ümit ne hudutsuz bir cesaret veriyordu. Genç kadın biliyordu ki, bütün bu ısrarlar ve bütün bu hayranlıkların aşkla hiçbir alâkası yoktur.

Onlar sadece, çirkin bir milyonerin daha sağlığında dul hayatı yaşattığı harikulâde güzel karısını şöyle bir baştan çıkarmak istiyen birtakım sakalı tıraşlı şeytanlardan ibaretti.

Ve Rezzan bunların hiçbirine en küçük bir gülümseme göstermiyordu. Bu saldırışlar izzeti nefsine de dokunuyordu.

Kocasının çirkinliği; kötürümlüğü kimlere ve ne kadar olmıyacak ümitler vermişti?..

Bunlardan biri de meselâ kocasının himaye ettiği, okuyup adam olsun diye Parise gönderdiği, uzak akrabasından Ahmet Fanî Fan'dı.

Fanî Fan felsefe okumak için Parise gitmişti. Hiçbir mektep dikiş tutturamadığı için bir ressamın atelyesine şöyle birkaç kere uğramıştı. San'atla hiçbir alâkası olmıyan birtakım acayip çizgiler çizerdi. Ve kartvizitinin üstüne «ressam» kelimesini yazdırmağı kat'iyen ihmal etmezdi.

Fanî Fan'ın uzun ve pis tırnakları vardı. Daima söze :

— Ben bir gece Monmartr'da otururken... diye başlardı.

Her zaman şaşılacak derecede parasızdı. Ve haftalığını Ferhat'tan alırdı. Zaten onların evinde yatıp kalkardı.

Ferhat hastalanmadan önce henüz nişanlılık zamanında Rezzan'a «yenge hanımefendi!.» derdi. Ve önünde hürmetle eğilir. elini öperdi. Rezzan onun kendi elini öpüşünden bile iğrenirdi.

Uzun yağlı saçları ve uzun kirli tırnakları ile bu çocuk Rezzan'ın sinirine dokunurdu. Kocası hastalandıktan sonra kendisine karşı vaziyeti de değişivermişti. Hattâ ona «yenge» bile demiyordu. Sadece ismi ile «Rezzan» diye çağırıyor.. Hattâ bazan «Rezzan'cığım!.» dediği de oluyordu. Rezzan bunları işitmemezliğe gelmekte idi...

★

O gün Ferhadı uyuttuktan sonra Rezzan en yukarı katta, alçaktan uçan bir tayyare gibi etrafı tepeden gören kuleye çıktı. Genç kadın burasını yalnız kendisi için birtakım nadide eşya ile, acayip bir şekilde süslemişti. Kulenin her penceresinden ayrı bir manzara görünürdü. Her pencere sanki İstanbulun ayrı bir tarafına açılmış gibi idi. Rezzan buraya «Hayal Kulesi» adını koymuştu. Bunda da hakkı vardı. Çünkü Ferhadı uyuttuktan sonra ekseriya buraya çıkar, her zaman içmediği halde bir kokulu sigara yakar, uzanır ve alabildiğine hayal kurardı. Bütün debdebeye, etraftaki derin hürmete, küçük bir banka sermayesi kadar mücevherlere, hesapsız paraya rağmen, unutmamalı ki, hâlâ 18 yaşında idi. «Hanımefendi» liğini daima Hayal Kulesinin kapısında bırakırdı.

Kulenin içi oldukça genişti. Bir köşesine büyük bir karyola kurdurtmuştu. Yaz günleri buraya açık saçık, hattâ bazan çıplak kendisini atar, sigarasını bitirdikten sonra çıplak kolile ipekli ve yumuşak bir yastığa sarılarak uyurdu. Hayal Kulesinin de garip bir hususiyeti vardı. Burası evden o kadar ayrı gibi idi ki aşağıda veya yukarıda top patlatılsa işitilmezdi. Kuledeki bu sonsuz sessizlik hayal kurmağa, şiire ve rüyaya çok uygun bir dekordu.

Rezzan o günü de - kavanozdaki yüz kremlerini eritecek kadar - sıcak olduğu için Hayal Kulesindeki büyük yatağa yarı çıplak kendisini atmıştı.

Sigarasını yaktı. Yatağın içine girmemişti. Yorganın ipekli yüzü vücudünün ipekli derisine değiyordu.

Öylesine sıcak ve uykuda bir öğle üstü idi, çatıların dışında tek insan görünmüyordu. Etrafta taşlaşmış bir sessizlik vardı. Yaz günlerine mahsus o nereden geldiği anlaşılmıyan böcek vızıltıları bile işitilmiyordu.

Genç kadının gözleri kapanıyordu. Bu vaziyette hayale dalmanın adeta tiryakisi olmuştu. Zaten ne kadar zamandanberi bütün zevki de bu idi. Acayip ve mevcut olmıyan bir dünyada ılık ve heyecan verici hayallerin içinde yaşıyordu.

Birdenbire kapı hafifçe vuruldu. Kim olabilirdi?.. Belki hizmetçi!.. Çünkü o bazan kendisine buzlu turunç şerbeti getirirdi. Bunun için Rezzan toplanmağa ve tamamile yukarıya kalkan eteklerini indirmeğe lüzum görmeden sigarası elinde: «Giriniz!.» diye seslendi. Açılan kapının önünde Fanî Fan ayakta duruyordu. Kısa kollu bir gömlek giymişti. Yakası açıktı ve saçlarını pırıl pırıl yağlarla taramıştı. Bakışları sanki yaş yaş, yapışkan yapışkan ve zamklı imiş gibi Rezzan'ın bacaklarına çevrildi. Genç kadın eteğini aşağı indirdi. Sigarası elinde doğruldu. Bir an içinde 18 yaşından yine o dünyanın önünde baş eğdiği kelli felli «hanımefendi» halini almıştı.

Fanî Fan ilk defa Hayal Kulesine ayak basıyordu. Genç adam, iri vücudü ile içeri girdi. Ve kendisine çoktanberi hitap etmediği bir kelime ile söze başladı:

— Yenge hanımefendi... Sizi rahatsız ettim!..

Rezzan gülümsiyerek ona baktı. Yenge hanımefendi .. Bu ne değişiklik!.. Herhalde bunun altında bir şey olacaktı.

Fanî Fan etrafa hayretle bakarak:

— Fakat burası ne kadar cici yer!.. Ne kadar zevkle döşenmiş!.. Şedövr doğrusu... Yenge, sizde tam bir artist zevki var... Burası bana Fransadaki meşhur Fontenaibleau şatosunun kulelerini hatırlatıyor.

Fanî Fan ayakta duruyor ve Rezzan da ona oturmasını teklif etmiyordu. Hayal Kulesinin asıl binanın tepesinde olduğu için o herkesten uzaklığı ve sessizliği içinde bu bakışları zamklı çocukla baş başa kalmak istemiyordu.

— Devam edecek —

— Ebedî bir sulh ne zaman görünecek azizim?..
— Dünyada bir tek insan kalmadığı zaman...

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Şimdiye kadar görülmemiş bir nefasette yepyeni bir teknik, dolgun ve resimli bir münderecat ile Türkiyenin en tanınmış ve tecrübe görmüş bir ilim heyeti tarafından neşredildi.

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Her ayın on beşinde çıkacak, küçük harflerle dizilmiş kırk iki büyük sahifeden ibaret olacaktır.

Bir senelik kâğıdını temin etmiş olmasına rağmen ancak 10.000 basacaktır.

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Kültür seviyenizi yükseltmek, bütün bilgilerinizi çiğaltmak ve bilmedikleriniz için müracaat menbaı olmak bakımından behemahal size lâzımdır. Şimdiden bayiinize müracaat ederek bir adet tedarik ediniz. Çıkar çtkmaz kapışılacağı muhakkak olan bu eserin ilk formasını elde edemezseniz kolleksiyon yapamıyarak başlı başına bir kütüphane kaybetmiş olursunuz.

Umu bayiler için İstanbul'da müracaat yeri:
Dördüncü Vakıf han, dördüncü kat, No. 26.

NİÇİN Yeni Tokalon Pudrasını KULLANIYORUM

Prenses
ALLA TROUBETSKOY
Esbabını anlatıyor:

- Onun bir çok cazip ve yeni renkleri vardır.
- O, bütün kullandığım pudralardan daha ince ve daha hafiftir.
- Ondaki hakiki çiçeklerin nefis kokusuna perestiş ediyorum.
- O bütün gün sabit kalır. Çünkü terkibinde başka hiç bir pudrada bulunmayan Krema köpüğü vardır.
- Yağmurlu, rüzgârlı havaya rağmen Yeni Tokalon Pudrası tenimi daima terü taze muhafaza eder.
- Eminim ki her ne bahasına olursa olsun bundan daha iyi bir pudra bulmak imkânı yoktur.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

PARFÖM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

TEMEL FRANSIZCA

Fransızca lisanını kolaylıkla ve tekmil incelikleriyle kavrayabilmek için bu eseri mutlak surette okumalısınız. Bütün bayilerimizde bulunur.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

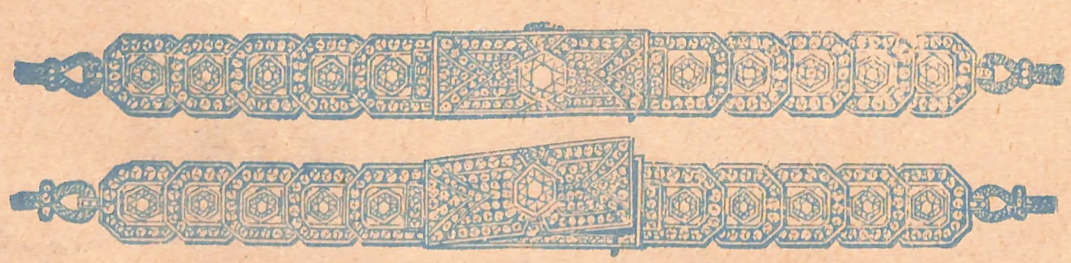

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki **SİNGER** markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No, 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

— İktibas hakkı mahfuzdur —

İSTANBULDA TÜTÜN KAÇAKÇILARI

Liman açıklarında denizden balık yerine vapurdan atılan tütün paketlerini toplayan kaçakçılar

Kaçakçılar— Bayrağı iyi seçemedim vapur Hacı Davudun mu idi? Paketleri atan herhalde bizim Veysel olacak bak ne hesaplı atıyor...

— Güneş doğdu, biraz çabuk olalım nerede ise kolcuların kayığı kola çıkar.

— Çıkarsa çıksın be yahu.. belimizdekiler ne güne duruyor? Bir kere tetiğe basmağa bakar!

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası